

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
la străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Hrana țaranului nostru

Pentru ca omul să fie sănătos și să poată munci, are lipsă de mâncare. Creșterea corpului și puterea de muncă o are omul din mâncare. După cum benzina este de lipsă pentru ca motorul să meargă, tot așa este lipsă de hrană, pentru ca organismul să funcționeze în bună stare.

Unul copil nu l este destul că este născut din părinți sănătoși și voinici pentru a fi și el așa, ci mai are lipsă și de hrană bună și multă. La mâncare trebuie să se țină seamă de proverbul: „ce-l mult nu-l sănătos”. Cum ar veni asta? În felul următor: După cum lipsa de mâncare slăbește organismul omului, tot așa și mâncarea prea multă strică omului. Uitați vă la oamenii care mănâncă mult, ba putem spune că prea mult și cu toate acestea sunt slabi. De ce? Pentru că nu sunt cumpătași.

Unii oameni grișesc mai bine de purcel și de vișel decât de copil. Medicii au aflat după cercetări lungi, care este cauza că în țara noastră mor cel mai mulți copii din Europa. Și care credeți că e cauza? Cauza morții este lipsa hranei și reaua îngrijire. De ce copiii din familiile sărace sunt slabi, galbeni la față și bolnăvicioși? Pentru că sunt slab hrăniți.

Moartea prea multor copii este pentru țara noastră o pierdere grozavă, mai ales în timpurile de acum, când fiecare popor vrea să aibă cât mai mulți locuitori.

Nu numai sărăcia este cauza că țărânii noștri se hrănesc slab, căci sunt familii bogate care au de toate din belșug și cu toate acestea se hrănesc slab. De ce? Pentru că le lipsește știința de a pregăti mâncările, căci o mâncare, pentru a fi nutritivă, trebuie să fie pregătită bine.

Unii spun că și noi putem trăi cum au trăit bătrânii cu aceiași mâncări, că dacă n-au murit ei, nici noi nu vom muri. Aceasta este foarte adevărat, însă aceștia uită că bătrânii noștri nu lucrau atât cât lucrăm noi azi. Pentru a putea munci mult, trebuie să avem un corp sănătos și tare, iar pentru a avea corp sănătos și tare, trebuie să mâncăm mâncări nutritive. Pentru a ne reface puterile după o zi de muncă, nu-l destul seara numai o zeamă de chisăliță cu nu știu ce buruieni prin ea, ci și nevoe de hrană bună.

Să vedem, din ce se compune hrana țărănilor noștri: Din mălai, pâine, lapte, brânză, slănină, ouă și legume. Carnea se mănâncă foarte rar. Lipsește mai cu seamă zahărul și fructele (poamele). Zahărul ne dă cea

mai mare putere de muncă. Pentru a completa lipsurile la mâncările de mai sus, pe lângă acestea, ar mai fi nevoie de carne cel puțin de două ori pe săptămână și în fiecare zi poame și cât mai multe legume. De zahăr nu am duce lipsă, dacă pe lângă fiecare casă am avea 4 sau 5 stupi de albine. — Atunci hrana țaranului nostru ar fi aproape completă.

Nu-l destul numai că avem din ce face mâncare, ci trebuie să știm și cum să o facem. Femeilor dela sate le-ar lipsi știința pregătirii, ele ar trebui să citească cât mai multe cărți de bucată, în care se dau sfaturi asupra felului cum trebuie pregătite mâncările.

Nu mai atunel poporul nostru și-ar avea locul lui în lume, căci poporul, care are factori voinici și sănătoși, nu va pieri, ci va dăinui peste veacuri. Poporul care știe să trăiască nu va pieri niciodată.

Roșcovei I., Obreja

Speculă și speculanți

Vremurile acestea grele de război au făcut să se ivească pe piețe un soi de oameni noi, speculanți.

În adevăr, în lunile din urmă s'a vorbit mult despre speculă și speculanți, despre sabotaj economic și câte altele. Gazetele au scris pe larg despre toate acestea. S'au adus chiar și legi împotriva acestora, ca legea pentru curmarea speculei ilicite, stabilizarea sau înghețarea prețurilor, blocarea cerealelor, a tălpilor, împărșirea lucrurilor mai căutate, cu cartel și bonari. Tot cuvinte nouă și nemaluzite până acum. Să vedem deci ce sunt și ce însemnătate au fiecare.

Specula este ceva cu totul deosebit de înșelăciune. Înșelător este negustorul care se folosește de nepriceperea sau de prostia cumpărătorului pentru a-l vinde o marfă rea, cu preț ridicat. Speculant este însă acel negustor care se folosește nu de nepriceperea cumpărătorilor săi, ci de vremurile în care se găsește, de starea cumpărătorilor lipsiți, pentru a-și vinde marfa cu prețul pe care-l vrea el.

Vremurile de război au fost întotdeauna potrivite pentru speculă. Anumite lucruri, care sunt mai de lipsă în viața omului, ca lucrurile de îmbrăcăminte și mâncare, încep să lipsească de pe piață. O parte din ele se duc pentru armată, lipsesc apoi și trenurile și căruțele, pentru a le duce cu ușurință dintr-o parte într'alta a țării.

Negustorii, dornici de câștig, caută să se folosească de această stare de lucruri. Marfa, pe care o au, o vând acum mai scumpă, cu mult mai scumpă decât îi costă pe ei, poate de 3-4 ori prețul cel adevărat. Cumpărătorul lipsit n'are ce face și dă atât cât l-se cere.

Simțul de omenie, de cinste este înăbușit de pofta de îmbogățire grabnică. Negustorul nu se mai mulțumește cu un câștig potrivit la marfa lui, ci vrea tot mai mult, pentru că știe că toți cumpărătorii lui trebuie să-l dea atâta cât cere el, dacă nu vreau să moară de foame. Sunt apoi lucrurile ce vin din străinătate, care acum se aduc ceva mai greu, și care uneori se vând cu prețuri uriașe.

Dar să ne înțelegem bine și să nu fim nedrepti. Speculanții nu se găsesc numai printre negustori, ci printre toți vânzătorii. Speculanții se pot găsi foarte ușor și printre plugarii și animale, acei plugarii care nu-și mai caută un câștig potrivit la lucruri pe care le vând, ci vreau tot mai mult, numai din motivul că este lipsă tot mai mare pe piață de lucrurile lor. Speculant este apoi tot omul care cere pe marfa prețuri, care nu l-se cuvine, numai pentru că acela care îl cumpără este lipsit și trebuie să-l cumpere.

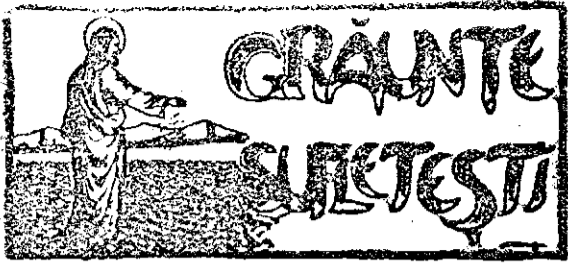
Urmează apoi din aceasta o întrecere de prețuri între toți cumpărătorii. Fiecare caută să ajungă cu prețurile pe celălalt. Plugarii urcă prețurile după prețurile lucrurilor din prăvălii, mușchetarii, cărușii cer și ei mai mult pentru munca lor și adusul mărfii.

În chipul acesta prețurile cresc din zi în zi și trebuie să vină statul cu legi aspre pentru ca să le oprească. Așa s'a adus la noi legea pentru stabilizarea prețurilor, apoi legea pentru curmarea speculei, legea pentru cei care lucrează împotriva poruncilor negustorești ale statului. Pedepsele sunt foarte mari pentru toți aceia care calcă aceste legi.

Dar, pentru ca aceste legi să-și aducă însă rodul lor, mai trebuie ca să vegheze și cumpărătorii. Ei trebuie să denunțe pe negustorii care cer prețuri mai mari decât cele îngăduite de lege, să cumpere numai atâta cât le trebuie pentru un timp anumit, ca să ajungă la toți și să nu dea cât li-se cere. Să aibă apoi încredere în conducătorii țării, care se vor îngriji de ei ca să nu ducă lipsă de nimic.

Nu mai lucrând astfel mână în mână cu legea, arătând mai multă înțelegere, dreptate și simț de omenie unul față de altul, vom putea răzbi prin greutățile vremurilor de acum.

Bani noi de 2 Lei. Dela data de 20 Octomvrie 1941 s'au pus în circulație bani noi de metal. Acești bani au tipărit pe o parte coroana României, iar în partea cealaltă este scrisoarea cu numărul.

Pentruce să sfințim ziua Duminicii

Pentruca „Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea”, dupăcum citim în cartea întâie a lui Moise, la cap 2, stih 3. Iar dacă Dumnezeu a binecuvântat-o, foloasele binecuvântării aceleia numai noi le putem trage. Aceasta însă numai în cazul dacă ne ținem de porunca Domnului.

Mal dau aici încă odată cuvintele sfântului Ioan Gurădeaur: „Săptămâna are 168 de ceasuri, iar din acestea Dumnezeu numai unul singur și-a reținut, și acesta tu vrei să-l folosești pentru lucruri și daraveri lumești?”

Cristofor Columb, descoperitorul Americii, născut la 1446 și mort la 1506, era creștin cu tot sufletul. De aceea el nu le-a dat voie oamenilor săi să măie corabia Duminică, ci, în această zi a Domnului, stătea în loc și se ruga lui Dumnezeu. Binecuvântarea lui Dumnezeu n'a întârziat, pentruca el a descoperit America.

Un căpitan de pe un vapor ce și făcea regulat calea pe râul Mississippi, cel mai mare fluviu al Americii de Nord, avea râul obiceiul că numai Duminică descărca mărfurile. Un matroz cinstit și credincios era foarte supărat din această cauză și, într'o bună zi, îi spusă căpitanului: „Domnule căpitan, descărcările și încărcările se pot face și în zilele de lucru. De aceea Vă rog și Vă propun, să facem descărcările și încărcările de aici încolo în zile comune”. Căpitanul, om ambițios și mândru, îi răspunse: „Aici eu poruncesc. Dacă nu-ți place, n'ai decât să te lași de slujba de marinar. Prin aceasta ești și dat afară”. La început marinarii s'a supărat foc, dar, rând per rând, și-a zis: „Te miri pentruca o fi bună și asta și, luându și rămas bun dela corabie și dela cellalți

marinari, a rămas la țarm. După câteva zile citește în gazete că pe vaporul lor a explodat cazanul și că n'a rămas în viață decât un singur marinar. Numele vaporului a fost Helen M'Gregor, iar nenorocirea s'a întâmplat la 1830 pe fluviu Mississippi. — Iată, cât de împede se vede în cazul acesta binecuvântarea lui Dumnezeu!

Unul dintre cel mai mari scriitori populari germani Alban Stolz povestește următoarea întâmplare: Un comerciant bogat veni odată, într'o zi de Duminică, la un pantofar bun. Văzându-l că lucrează Duminică, l-a făcut atent că Dumnezeu îl va pedepsi aspru pentru aceasta. Însă pantofarul l-a răspuns: „Domnule, sunt foarte sărac și n'am încotro, trebuie să lucrez și Duminică”. Negustorul îi răspunse: „Chiar de aceea nu ai nimica, pentruca lucrezi și Duminică. Cum vrei să-ți meargă bine, dacă calci porunca lui Dumnezeu?” Apoi îi făcu propunerea, să nu lucreze, vreme de un jumătate de an, Duminică de loc. Când se va împlini anul, negustorul va veni din nou, ca să controleze paguba suferită și să plătească, oricât demarearii. Pantofarul se învol. După o jumătate de an negustorul se întâișă de fapt și-l întrebă: „Ei, domnule, cu cât îți sunt dator?” Pantofarul îi răspunse: „Cu nimic, doamne negustor. Sărbătorirea Duminicii nu numai că nu mi-a adus nici o pagubă, ci, dimpotrivă, numai binecuvântare dumnezească. În vreme ce până acuma n'am avut nici un spor la muncă, astăzi am deja o vacă de lapte, iar peste o altă jumătate de an nădăjduesc să am două”.

Inchelu cu făgăduința Domnului dată prin prorocul său Moise, în cartea sa a treia, Leviticul, 26, 2—12: „Zilele Sămbetelor mele să le păziți și sfântul meu lăcaș să-l cinștiți, căci eu sunt Domnul. Dacă veți umbla după rânduețile mele și veți păzi poruncile mele și le veți împlini, atunci vă voi trimite ploaie în vreme și pământul va da roadele lui și livezile poamele lor. Treieratul vostru se va lungi până la culesul viilor, și culesul viilor până la vremea sămănatului, și veți mânca până veți fi sătul și veți sălășui fără grijă în țara voastră. Voa hărăzi pace în țară și veți locui într'insa fără ca alimeni să vă stingherească; voia nimici din

țară fiarele rele și sabia nu va trece prin pământul vostru. Veți urmări pe dușmanii voștri și ei vor cădea în sabie, sub ochii voștri... Și voia statornici locașul meu în mijlocul vostru și sufletul meu nu se va scărbi de voi. Și voia umbra în mijlocul vostru și voia fi Dumnezeu vostru și voi veți fi poporul meu”.

Aceste făgăduințe ne sună și astăzi și nouă. Dacă vă rog să le citiți cu cât mai mare atențiune și să vă convingeți că Dumnezeu împărțește binecuvântarea sa celor ce cinsteau ziua Domnului.

Părintele Iuliu

Mulțumita orfanilor

După cum se știe, la mănăstirea părinților călugări Basilliani dela Obreja de lângă Biał, avem un orfelinat de băieți, care, în vremele grele de astăzi, se susține cu multă greutate. Cu toate acestea părinții călugări, punându-și toată nădejdea în ajutorul Domnului de sus și în mila ajutoare a creștinilor, fac tot ce pot, ca să facă față greutăților. Iată o scrisoare pe care o primim dela conducătorii aceluia Orfelinat:

Porunca iubirii frățești, a milosteniei creștinești, este așa de mare, încât e de dreptul semnul, de pe care se cunoaște, că cineva e creștin sau nu. „De pe aceasta vor cunoaște oamenii, că sunteți învățăceii mei, de vă veți iubi unii pe alții”, — a zis Domnul. De aceea cuvântul lui Iesus: „Dați, și se va da vouă” trebuie să-l aibă în vedere toți creștinii.

La acest cuvânt se vor fi gândit desigur bunii credincioși de prin satele, prin cari părinții Basilliani au ținut misiuni, atunci, când au dăruit din prisosul lor pe seama orfanilor din Obreja. Din aceste colecte s'au putut prevedea orfanii, în anul acesta, cu multe lucruri necesare lor.

Ei își exprimă și pe această cale, mulțumirile și recunoștința lor, tuturor dăruitorilor, și în chip deosebit celor din Fânășele Mădășului, jud. Turda, din dania cărora s'a acoperit aproape în întregime procurarea lănei de lăpsă pentru îmbrăcămintea lor de iarnă. Banul Dum-

Foia „Unirii Poporului”

Imn închinat Maicii Săracilor dela Cărbunar

Haideți, fraților să mergem
In câmpie, să culegem
Flori frumoase de cunună,
S'o ducem la Cărbunar,
Maicii Sfântului Rozar.
Maică Sfântă, te rugăm,
Ași cu toții îți cântăm
Să te rogi la Fiul Tău
Și la al nost Dumnezeu,
Să ne deie harul său,
Harul său și sănătate
Să ne ierte de păcate
Sănătate sufletească
Raiul să ni-l dăruiască,
Sănătatea cea trupească
De ce-i rău să ne ferească.
Haide, suflete, pornește
Și de drum te pregătește,
La capela Cărbunar,
La Maica Sfântului Rozar.

Suflet rău și păcătos
La Măicuța lui Hristos.
Ah, Marie, Mamă Sfântă
Scapă-ne-asi de osândă,
De osânda celui rău
Și ne du la Fiul Tău,
De osânda cea de-apoi
'N ceasul morții fii cu noi.

I. Pocan, marianist
Căpâlna de Jos.

Dutca

— Poveste —

Trăia odată într'un sat, dintr'o țară depărtată, o familie de oameni harnici și grijitori, dar câștig ca 'n palmă! Bageama n'aveau noroc! Pe bărbat îl chema Măduș, iar pe nevastă Savina. De câteori se abătea asupra casei lor câte o nenorocire, de atâtea ori nu venea singură. Azi le murea o vacă și rămăneau cu jugul jos, peste câteva săptămâni o scroafă cu purcel, apoi un vițel, și astfel trebuiau să muncească din greu pentru a-și mai putea reface gospodăria.

De aceea, de foarte multe ori au fost nevoiți să lele bani cu împrumut de pe la vecinii mai înstăriți. Așa au luat dela badea Nicolae 100 de dutci (aște bani vechi), iar dela badea

Solomon o dutcă. După câteva luni, banii împrumutați s'au cam dus pe copcă, iar badea Nicolae și mai ales badea Solomon, care era tare zgârcit, își cereau banii napoi, precum și dobânzile.

Măduș era tare năcăjit. Intr'o zi zise nevastii:

— „Ta Savino, noi nu ne vom mai putea plăti datoria niciodată și ca să scăpăm de belea, uite ce m'am gândit eu: să mă fac mort și atunci badea Nicolae și Solomon, auzind acestă, ne vor lerta toată datoria.” Zis și făcut.

În dimineața zilei următoare clopotul dela biserică chema din nou un suflet și de data asta sufletul lui Măduș, datorăgul satului.

Așa la Măduș se făcuseră decusecări toate pregătirile. El se găsea așezat întina pe o lavijă în casa dinainte, cu mâinile împresurate pe piept și cu un ban în palma dreaptă, ca să aibă cu ce plăti Sfântului Petru intrarea în rai.

Auzind badea Nicolae de vestea morții datorăgului său, veni la el și-l spusă Savinei, soția mortului, că i-a lertat întreaga datorie de 100 de dutci. Ceva mai târziu veni și badea Solomon să-și lele rămas bun dela vecinul său, dar nu-i lertă datoria.

Noaptea, mortul a fost dus la biserică, unde trebuia păzit de un prieten. Soarta lui ales chiar pe badea Solomon. Sierul a fost așezat în mijlocul bisericii, înaltea sf. altar. Oamenii pe vremea aceea n'aveau în biserică

ceea să le răsplătească însuși și să i numere, în vremea sa, cu aleși săi de-a dreapta, cătorora le va zice: „Gol am fost și m'afi îmbărcat!”

Facă-le bunul Dumnezeu parte de bogată răsplată și dăruitorilor din parohiile: Orlat, Roșia-de-Secaj, Ohaba, Iclod, Bia și Sâncel, cari au înțeles, că mai fericit lucru este a da, decât a lua, după cum spune Scriptura.

Tot așa mulțumită și recunoștință se cuvine și femeilor din Reuniunea Mariană din Obreja, cari cu devotament vrednic de admirare și-au jertfit timpul, torcând și țesând în clacă toată lâna necesară confecționării hainelor pe seama orfanilor. În deosebi e vrednic de anunțat zeli credincioșilor din Obreja: Anica Bobișan I. Sevaslian, casiera Reuniunii, și Paraschiva Florea, membră. De meritul acestel fapte bune au ținut să se împărtășească și unele credincioase din comuna vecină Mihail. Amintim pe Ludovica, Valeria, Maria și Carolina Braz și Carolina Laslo. Taturor acestora orfanii le exprimă prin noi cea mai ferbinte mulțumită și recunoștință, și nu încetează a se ruga lui Dumnezeu pentru binefăcătorii lor.

De-ar înțelege cât mai mulți credincioși, că mare răsplată îi așteaptă pe toți credincioși, cari vin, într'un fel sau altul, în ajutorul săracilor.

Orfanii dela Obreja, puși sub cereasca ocrotire a sfântului Iosif, nu vor uita nicicând de binefăcătorii lor.

Strângerea recoltei din câmpia fostei linii Maginot. Se știe că în prezinta fostei linii franceze de întăritari, numită linia Maginot, era lăsat un câmp pustiu, cam 130000 de hectare. Țăranii din această regiune au fost mutați în partea de miază zi a Franței. În toamna anului trecut acești țărani s'au reîntors și au început să-și cultive iarăși ogoarele, peste cari bubuise tunul, și pe care buruienile și ierburile crescuseră mari. Recoita a fost îmbogățită. Pământul odihnit a dat rod mai mult și viața a început să se dăpene iarăși în locurile unde se înălțau numai guri de foc și moarte.

Sărbătoarea Mediașului unit

Duminică 19 Oct. credincioșii noștri din Mediaș, au avut o zi de aleasă sărbătoare. În ziua numită a avut loc instalarea solemnă a Preaonoratului pâr. Eugen Ciungan, fost director al Cancelariei Metropolitane din Blaj, ca paroh și protopop al Mediașului.

Solemnitatea a decurs precum urmează:

La sfânta liturghie dela ora 10 au servit pâr. canonic Augustin Folea, dela Blaj, împreună cu pâr. E. Ciungan noul protopop, precum și pâr. V. Stojan din Mediaș II și Gh. Câmpeanu din Velt. Răspunsurile au fost date de corul gimnaziului din localitate, sub conducerea dlui inv. Mihail Limbășan.

În frumoasa biserică a episcopului Bob, îngrijită de membrele Reuniunii, au luat loc reprezentanții autorităților civile și militare, al tuturor confesiunilor, precum și poporul în număr foarte mare. La sfârșitul sf. liturghii pâr. canonic A. Folea vorbește despre misiunea preotului, care este continuarea misiunii lui Iers Cristos și predă noului numit semnele paterii și îndatoririlor preoțești: crucea, evanghelia și cheia.

Pâr. prof. E. Ciungan, într'o vorbire frumoasă și însuflețită, spune că va fi o sigă bună și credincioasă lui Iesus Cristos și-apoi face apel la toți credincioșii, să se strângă în jurul Bisericii lui Cristos, pentru care și în numele căruia se dă azi în Răsărit cea mai mare bătălie din istoria lumii. De încheiere mulțumește taturor pentru participare,

Urmează recepția în casele parohiale. Toți reprezentanții autorităților și al bisericilor exprimă noului protopop călduroase cuvinte de bun venit. Taturora le răspunde pâr. protopop,

promițând tot sprijinul și colaborarea la tot ce va servi la mărirea lui Dumnezeu și înălțarea Patriei.

Sărbătoarea se încheie cu o gustare la care domnește cea mai curată bucurie și frățietate. Urăm și noi împreună cu toți participanții noului protopop: La mulți ani!

Corespondent

Sinod preoțesc

În ziua de 16 Octombrie a. c. s'a ținut în comuna Bărbăntii de sus sinodul de toamnă al districtului protopopesc român unit al Jiului. De dimineață s'a slujit sf. liturghie de preoști: Ailimplu Suci-Vulcan, Nicolae Ichaș-Păroșeni și Ioan Traian-Aninoasa. Mica și îngrijita bisericuță de lemn era plină de mulțimea credincioșilor. Predica zilei a fost rostită de către pâr. Eugen Bărsan, vorbind pe înțelesul taturor despre ascultarea cuvântului lui Dumnezeu. După sf. liturghie s'a slujit un parastas la morământul regretatului Lucian Bociat, fost învățător din comună. Apoi preoștii au mers la școala primară, unde pâr. Lucian Bociat a ținut în fața copiilor o lecție despre: Evreii la muntele Sina, Zece porunci. Cortul mărturiei.

După prânzul luat în casa primitoare a pâr. Ioan Butnarlu, la ora 3 d. m. Pâr. Ionuț Pop, protopopul tractual, printr'o simțită vorbire deschide sinodul, arătând printre altele roatul preotului în vremurile de acum și trebuința de a ajuta pe cei mobilizați. Toți preoștii prezenți iau hotărîrea că vor fi la datorie ca întotdeauna. După câteva chestiuni pastorale și administrative pentru bunul mers al treburilor din parohii, sinodul se încheie cu mulțumită către Dumnezeu, pentru darurile ce le-a revărsat cu prilejul acelei zile de înălțare sufletească.

Datorită răvnei neobosite a pâr. Ioan Butnarlu paroh local, la Bărbăntii am văzut lucruri frumoase: Statuia Marelui Domnului în mărime naturală, rșezată într'o peșteră lăcută după cea dela Lourdes și am mai văzut o măreață biserică pe cale de a fi terminată.

Un asistent

scune, cum se găsesse în vremea noastră în unele biserici pe la sate, ci se răzemas — cei mai bătrâni — pe niște tolege (bâte), pe care, după sfârșitul liturghiei, le puneau într'un colț al bisericii. Badea Solomon, de frică, se vâri sub grămada de tolege, și cu inima cât un pic, de-abia aștepta să se crape de ziuă și să scape de această noapte îngrozitoare, stând singur cuc în biserică alături cu un mort.

Dar, deodată, tăcerea nopții fu întreruptă de niște pași ușori însă grăbiți și ușa bisericii fu deschisă. Intrară, râd pe rând, 12 hoși, fiecare purtând în spăinare câte un sac cu galbeni. Văzându-i, lui badea Solomon îi îngheță inima de spaimă! Hoșii își puseră sacii jos și fără să se sinchisească de mort, începură să numere și să-și împartă frățeste prada (jaful)

Deodată însă, — spre uimirea tâlharilor, — mortul se ridică din sicriu și strigă cât lău gura:

— „Morților, săriți cu toții, că în lăcașul Domnului au intrat hoșii să-și împartă câștigul târădelegilor.”

Badea Solomon, mai mult de frică decât cu curaj, umfă tolegele în spate și le frânti apoi de podea cu un zgomot asurzitor, strigând:

— „Iacă venim, măi Midaș!”

Hoșii auzind acestea, plini de groază, o tuliră cât mai în grabă, cu toții pe neașfară și nu se mai opriră până hăt departe de sat.

Midaș, dându-se jos din copârșeu, luă toți banii, devenind de-acum înaltele stăpânul unei

mari bogății. Badea Solomon, iubitor de aur, se rugă să-l dele și lui ceva. Tocmai atunci, un hoș mai curajos, se reîntorse la biserică, să vadă ce s'a ales de comoara lor. Când se uită pe fereastră, Midaș îi smulse căciula și o dete lui Solomon, zicând:

— „Na și ție ce ți-se cuvine. Asta-i pentru dutea ce-ți eram dator!”

Hoșul fugi glonț la tovarășii lui și le povesti acestora pătania cu căciula, zicându-le apoi:

— „Haldeți, fraților, s'o ștergem cât mai repede de pe aici, că în biserică au invlat atâtia morți, încât din bănetul nostru — care s'a cam dus pe apa Sâmbetei — doar câte-o duteă le-a venit la fiecare, iar urula nu l-a ajuns nimic. Așlășiți, bătuți-ar stinți, ca să-i împace, mi-au smuls din cap căciula, zicându-mi: „Na și ție ce ți-se cuvine.” — Iar după acestea și-au cam văzut de drum.

Midaș, ajuns acasă, și-a plătit toată datoria și s'a făcut cel mai bogat om din satul acela, iar dacă n'o fi murit și acum va mai trăi pe unde o fi!

Iar eu am încălecat pe o șea ruginoasă, Ca poveatea să nu fie prea mincinoasă!

Toader Hila

Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”

Dorul dragei mele

Peste văi, peste vălcele,
Vine dorul mândrii mele
Și-mi aduce'n luptă grea
Arme scumpe dela ea:
Focul dalbei dimineți,
Ale ochilor săgeți
Jalea ce-i fu dat s'o vadă,
Crunta răzbunării spadă,
Ruga caldă pentru mine,
Ajutor pe căi străine.
De pe câmpul de războiu
Trimit doru'n sat la noi
C'un frumos mărgăritar:
Dragoste fără hotar,
Ochi de flacări purtători,
Dalbele credinței flori
La sân tânăr să le poarte
Draga mea până la moarte.
Cules de Traian Dragoș.

Cine primește din greșală vreun număr în două exemplare să ne trimită al doilea număr înapoi, scriind pe el: „retur”. Altfel sunt îndatorați să plătească și exemplarul al doilea.

Pilde pentru viață

Martiriul unei dascălițe

La Huajuapam (în Mexico) venerabilul episcop *Alonso Altamirano* a fost dus la închisoarea centrală de către slugile președintelui-căluș Calles. Populația a rămas foarte îndurerată de această nedreptate și a început numai decât să înalțe spre cer rugăciuni fierbinți pentru obținerea eliberării păstorului mult iubit.

O evlavioasă și distinsă învățătoare, *Iullana Olazar*, cumpărase mai multe cruculițe și le atârna la gâtul copișelilor din clasa sa, îndemnându-le, să le poarte ziua și noaptea până la capătul vieții. Apoi așeză pe pereții din față a clasei o cruce mare și zise copișelilor: „Acuma să ne rugăm lui Cristos, Regele nostru, pentru mult iubitul nostru episcop care se află în închisoarea centrală, numai pentru vina că vrea mântuirea sufletelor.” Și pe când se rugau care de care cu mai multă căldură, un zgomot îngrozitor se auzi, la ușa clasei. Copișele cuprinse de groază nu știau ce să mai facă. Aproape înlemniseră. Dolsprezece soldați conduși de un ofițer sparseră ușa și intrară în clasă; începură deodată să smulgă cruculițele de la gâtul fetițelor, să le trântescă la pământ și să le calce în picioare; să palmuiască fetițele, să le sculpe, ș. a. m. d. Apoi apucară crucea de pe perete, o aruncară la pământ și siliră fetițele să calce în picioare, dar nici una dintre ele nu avu slăbiciunea să săvârșească un astfel de sacrilegiu. Învățătoarea se așeză între soldați și cruce, și apoi zise cu un glas puternic: „Căcați-mă pe mine și dacă vreți, ucideți-mă, dar nu vă atingeți de crucea Dumnezeului și Mântuitorului meu!” Ofițerul scoase revolverul și ucise pe curajoasa dăscăliță care muri într'un lac de sânge, dar strângând la piept crucea lui Cristos...

V'am povestit această pildă minunată de curaj creștin pe care a dat-o dăscălița mexicană *Iullana Olazar* și elevetele sale lumii întregi, dar mai ales multor dăscălițe și elevete dela noi, cari nu cunosc aproape deloc viața creștină eroică, ci se complac în deșertăciunile acestei lumi.

Ținem să amintim aici cetitorilor noștri ceea ce spunea Sf. Ioan Gurădeaur credincioșilor săi:

„A fi aruncat în lanțuri pentru cauza lui Cristos, e mai glorios decât titlul de apostol, de doctor și evanghelist. Celce iubește pe Cristos va înțelege adevărul cuvintelor acestora.”

(I. V.)

Grădinița de copii românească în Cluj

Aflăm din Nr. 312 dela 12 Octombrie 1941 al „Tribunei Ardealului” dela Cluj că Malcele noastre dela Cluj au deschis anul trecut și o grădiniță de copii cu limbă de propunere românească la Cluj. Anul acesta grădinița încă nu s'a deschis, fiindcă s'au înscris prea puțini copii. Se vede că bieții noștri Români din preafelicita Ungarie nu mai îndrăznesc nici să-și dea copiii la grădinița românească. La noi școlile ungurești sunt pline de copiii Ungurilor.

În legătură cu aceasta îmi vine în minte că pe vremuri și noi aveam la Blaj o grădiniță de copii confesională. Dar s'a sistat prin lege, încă pe vremea ungurească, iar acuma, se vede, că nu-l mai simțim lipsa.

Cât am tot vorbit noi despre școlile confesionale de cari avem atât de mare nevoie, dar se vede că suntem glasul celui ce strigă în pustie!

DIN POPOR

Danie de oameni harnici

Soților *Păpuriș*, de când le-a pus părintele prostile pe cap și s'au îndulcit cu mierea din păharul nașilor și până acum când nu mai au cu ce rumega mămăliga, toate le-au ieșit în plin. Cum s'ar zice pe la noi, le-a pus Dumnezeu mâna în sân, sau cum se spune în satul prietenului *Galuscă*, și noaptea li s'a uitat Dumnezeu pe fereastră.

La cununie, fiecare, — el și ea, — sau dacă vrei, hai să le spunem dumnezei și domnealui, au avut zestre, cât s'o vâri într'o desagă... Acum? Șesul *Budilăului* e tot al lor, iar între *Rozoare*, mai bine de jumătate face parte din moșia soților *Păpuriș*. Acestea în hotar. Ce e pe acasă și în ladă, să-ți faci sfântă cruce: cum au putat strânge și aduna doi oameni atâta puzderie de hăneteri, bani, de-ale gurii, te-ar dura gura să te înșiri pe toate, câte au.

Adevărat că au muncit. Au robotit ca doi iobagi. N'au știut ce-i leneș, n'au gustat din biidul ei.

Prisosul muncii l-au chivernisit. L-au legat cu 10 noduri. Paraua era tot stăt de prețuită, cât și gologanul. Țineau mare judecată până să se hotărăscă a da banul din mână.

Nu se purtau goli, nici sdrențuroși, dar nici luxul, podoaba deșartă, nu le-a călcat în casă.

Dar cum în sat mai erau și alte familii harnice, muncitoare, chivernisitoare, cari tot n'o puteau și n'au putut s'ajunge la creangă verde ca soții *Păpuriș*, gurile rele au început a vorbi că ar fi amândoi strigoi. Că mug leptele dela proptelele gardului, că le vin banii pe horn, că poartă vremele după voia și socoteala lor.

Adevărul era însă cu totul altul. Se știe de când e lumea, că munca și chiverniseala, împreunate cu norocul, au stors averi din pietre seci. Și'n soții *Păpuriș* toate trei și au găsit culcuș cald. Munceau din zori și până'n treapta însărării, munceau uneori chiar și noaptea, munceau cu dragoste orice muncă, mai greu azi, ușoară mâine, lor le era tot una. Munca le era blagoslovită de noroc, așa că le prisosea ceva din ea. Acest prisos îl adunau în ladă sub formă de bani, pânzeturii, stofării, hăneteri. Când naframa în care inodsu banii nu-i mai putea cuprinde, li schimbau pe câte-un vișel, două-trei oițe, o scroafă de fâtat, o delință de pământ. Și toată asta a chivernisealii se'nvârtea încet, dar sigur, cum se învârte pământul în jurul soarelui, fără să băgăm de seamă, că suntem într'o vespică și necurmată învârteală.

Averea soților *Păpuriș* se mărea, se rotunjea fără ca stăpânii să tremure de dorul de a o vedea crescând mare.

Ci toată această avere, soții *Păpuriș*, nu se simțeau fericiții satului. Dar nici nefericiții lui nu se știau că sunt. Pentru ei viața era ceva ce nu era a lor, ci le era oarecum dată numai spre folosință, ca un lucru împrumutat, ce trebuia dat înapoi. Înțelepciunea asta n'au luat-o din cărți, nici n'au învățat-o în școli înalte, în școli dela oraș, căci n'au avut parte de așa ceva. Priceperea asta s'a născut în ei, deodată cu înțelegerea, că este un Dumnezeu, un stăpân al lumii acesteia, dela care le vine tot ce au, tot ce văd. Căci soții *Păpuriș* vedeau și descopereau pe Dumnezeu și mâna Lui în porumbul ce creștea în ochi lor, în spicul de grâu ce se năștea din bobul mic, abia să-l poți vedea; în floarea ce azi era mâine pieră; în copacul ce-și înălța crengile spre înaltul cerului, care numai ieri, alaltăieri, era abia osurcea.

Soții *Păpuriș* s'au născut creștini, trăiesc ca creștini și cum arată semnele, vor muri buni creștini. Gara stului, ce nu doarme și care vorbește și ce nu știe, și a vârit și aci ciocul.

— „Auzi, că-și lasă toată averea bisericii, ca să aibe pace în mormânt. Li-e groază de moarte, că va trebui să treacă prin cele nouă vîmi ale văzduhului... Vreau să-și plătească înainte deschiderea Raiului... Dar zău nu l-o pupa, că doar spune la Sfânta Carte: „mai curând trece cîmila prin urechile acului, decât bogatul în împărăția lui Dumnezeu...” Asta o spuneau oamenii, — mai ales tudele, — când s'a svonit în sat că familia *Păpuriș* lasă, ca după moartea amândurora, toată averea lor mișcătoare să rămână bisericii.

Soții *Păpuriș* n'au avut numai zile de mulțămire în viața lor. Dumnezeu le-a încercat credința în patru rânduri. Aceste încercări n'au trecut atât de ușor peste ei. Numai ei și-au știut și simțit durerea. Dar se întărescu ca dreptul lor: „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat.”

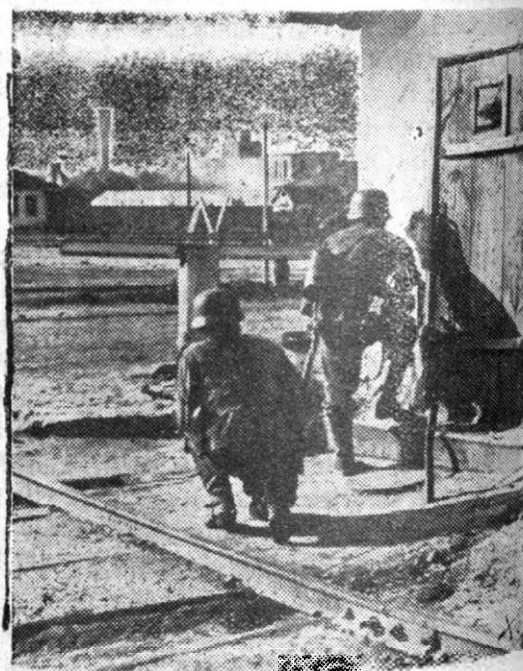
Patru nașteri au fost în casa lor și nici una cu bucurie, ce să țină mult. Fie că naștea în vreme, fie că fătul venea fără să țină calendarul nașterilor regulate, după o viață scurtă, de cel mult o lună, Dumnezeu și-i cerea, săi aibe îngeri în jurul Tronului.

Scurt: soții *Păpuriș* n'au avut parte de copii. Și ce n'ar fi dat ei, ce n'ar fi făcut, să se știe cu urmașii?

Dacă unii săteni țineau asta o pedespiă dela Dumnezeu, soții *Păpuriș* o luau ca o încercare a țării lor în credința către Dumnezeu.

Mat rar se pot găsi așa oameni potriviți ca soții *Păpuriș*. Și doar eu s'au luat din dragoste, nici pentru avere, nici nu s'au căutat unal pe altul cu anu. Înămplarea i-a înfăimțat în cale. S'au văzut, s'au prețuit din ochi. Apoi au băgat de seamă, că se potrivec la drumul greu al vieții. Muncind, chivernisind și rugându-se, au străbătut mărășunșul lumii acesteia până la hotarul trecerii din ei în altul necunoscut. Astfel pregătiți își așteptă moartea, soții *Păpuriș*, după care vor rămănea câteva rodeneii bozământate și o biserică înăsestrată cu o frumoasă avere, ce se va ruga nelucrat pentru odihna răposatilor în Domnul: soții *Păpuriș*, binefăcătorii ei.

Petrea Dascălul

Un oraș rusesc cuprins de curând de Germani. Soldații biruitori ai Germaniei, așanumitele trupe de recunoaștere, intră numai cu mare grijă în oraș, vizitează casă de casă, cameră de cameră și numai după ce sunt de tot siguri că nu se mai află nici un soldat dușman, încunostimțează trupele de ocupație că pot intra în oraș.

CUM STA LUMEA SI TARA

M. S. Regele a implinit 20 de ani

În 25 Octombrie M. Sa Regele a implinit 20 de ani. Născut, pe pământul românesc, în castelul Foișor de la Sinaia, M. Sa Regele a crescut în țară, înconjurat de dragostea poporului.

Din vechime, poporul românesc și-a iubit conducătorii, de ei a legat implinirea tuturor viselor lui. Domnitorii români au răspuns acestei dragoste adânci. Au trăit și ei din plin viața poporului pe care l-au condus. Asemeni voievozilor din trecut, M. Sa Regele Mihai, a trăit și a crescut în dragostea poporului și a ostirii.

A luat parte la viața poporului român, la bucuriile și durerile lui.

Toate nădejile noastre de viitor se îndreaptă spre M. Sa Regele, căci el înfrunghiează însuși unitatea și puterea neamului.

România va avea un rol însemnat în organizarea Rusiei!

Gazetele din străinătate scriu amănunțit despre căderea orașului Odesa și despre vitejia armatei românești. Spun că acest oraș a fost mai întărit chiar decât Moscova și Petersburgul. Soldații români au avut de purtat lupte grele și crâncene până ce au pus stăpânire pe el!

În noua organizare a Rusiei cucerite România va avea un rol însemnat. Ea va putea să adune la un loc pe toți Români din Rusia.

Di Mareșal Antonescu desvăluie crudul adevăr

Di W. Filderman, președintele „Federației Uniunilor Comunităților Evrești din România” a scris di Mareșal Ion Antonescu mai multe cereri în care se plânge de măsurile ce s'au luat împotriva Evreilor din Basarabia și Bucovina. Acești Evrei vor fi așezați pe Bug, în Ucraina, în așa numitele ghetto-uri, adică în orașe sau uliți de orașe curate evrești, de unde n'au voie să iasă.

La aceste cereri, di Mareșal Ion Antonescu a răspuns arătând, pentru ce sunt trimiși Evreii în Ucraina și pentru ce s'au luat măsuri așa de aspre împotriva lor.

Evreii din Basarabia și Bucovina au dovedit întotdeauna o ură neîmpăcată împotriva poporului român.

În anul trecut acești Evrei au stăcut armata română ce se retrăgea din calea bolșevicilor și au trimis o mulțime de familii românești la moarte.

Pe timpul ocupației bolșevice, s'au dovedit mari dușmani a tot ce este românesc

Aceeași ură mare împotriva noastră au arătat-o Evreii basarabeni și bucovineni și în războiul cu bolșevicii.

Prizonerii și răniții români căzuți în mâinile Evreilor au fost chinuți în mod îngrozitor. Li-s'au scos ochii, li-s'au tăiat limba, nasul și urechile.

Acestea sunt pricinile pentru care s'au luat măsuri așa de aspre împotriva Evreilor din Basarabia și Bucovina

Di Mareșal Ion Antonescu a arătat numai adevărul căci toate mișelile Evreilor sunt dovedite.

În Răsărit continuă războiul

Pe întreg frontul răsăritean războiul împotriva bolșevicilor se poartă înainte.

În partea de miazăzi, diviziile rusești, slovace, maghiare și italiene înaintează fără încetare prin bogatul ținut al Donețului, ocupând orașele Charkov și Belgorod.

Miercuri, în săptămâna trecută, trupele germane și italiene au ocupat orașul Stalian din acest bogat ținut. Una din cele mai mari fabrici de arme din Rusia a căzut astfel în mâinile trupelor germane.

La Miazănoapte, trupele germane și finlandeze au ocupat insula Dangoe, curățind astfel de bolșevici întreg ținutul Mării Baltice.

Orașul Petersburg este încercuit de toate părțile de Germani și își trăiește ultimile zile.

Pe un front lung de peste 1200 de kilometri, Germanii au deslănțuit o nouă bătălie mare.

Rezultatele acestei bătălii încă nu se cunosc. În unele locuri germanii au spart liniile de apărare ale bolșevicilor apropiindu-se până la 60 de kilometri de Moscova.

În acest oraș se fac acum mari pregătiri de apărare. Conducătorii bolșevici au declarat starea de asediu și au silit pe fiecare locuitor să ajute la apărarea orașului. Accia cari nu se supun sunt morți.

Se spune că groaza este mare la Moscova și că mulți locuitori încearcă să părăsească orașul, fiindcă se tem de foamete.

Conducătorii bolșevici au declarat că ei nu vor părăsi nici când Moscova.

În luptele din ultimele zile germanii au nimicit în apropierea Moscovei numeroase care blindate rusești.

Infrângerile suferite de bolșevici grăbesc sfârșitul războiului.

Pe calea războiului

Gavernul american face toate pregătirile de război. Gazetele din America au fost puse în slujba războiului și plătite pentru a sprijini cu scrisul lor intrarea Americii în război.

Aceasta în ce privește intrarea în război împotriva Germaniei. Pe de altă parte însă se anunță că în apele Oceanului Pacific stările sunt de tot turburi. America și Japonia au ajuns la cuțite. O ciocnire între aceste două mari puteri se poate întâmpla dintr'un ceas într'altul.

Parlamentul japonez a fost chemat într'o ședință extra-ordinară pentru a lua în desbatere situația țării față de America.

Se așteaptă să vadă ce vor aduce zilele, cari vin, căci dacă lucrurile nu se vor schimba, va începe să bubuie tunul și în apele liniștite ale Oceanului Pacific.

Stalin își ia singur răspunderea războiului

Telegramele din străinătate anunță că Stalin este hotărât să-și ia singur răspunderea situației militare.

Comandanții militari ai armatelor bolșevice Timocenکو și Vorosilov au fost înlocuiți. Astfel rând pe rând au căzut cei trei comandanți ai vestitei armate bolșevice.

Lucrul acesta arată că puterea bolșevică este slăbită și că nu peste mult bolșevismul va cădea.

Se mai spune că la Moscova sunt mari nemulțumiri și că Stalin se teme de o revoluție.

Toate acestea vești sunt semne că bolșevicilor li se apropie funia de par și că în curân Rusia va fi eliberată de sub jugul lor.

În toată vremea

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt „Cărțile bunului creștin”. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Accia cari vreau să aibă o carte plăcută de citit, să ceară dela Blaj „Cărțile Bunului Creștin” scrise de p. Iuliu Maior:

	Prețul
No. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2. Pe calea desăvârșirii, ediția II.	6
3. Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	
4. Darul lui Dumnezeu	8
5. Adevărata fericire	6
6. Taina spovedaniei	15
7. Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	50
8. Legea strămoșească	15
9. Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	25
10. Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	20
11. Taina tainelor, sfânta cuminicătură	8
12. Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	12
13. Durerea, sora noastră nedescăpătată	12
14. Tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	34
15. Cântecul mirilor	6
16. Cântecul soților de căsătorie	8
17. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Iesus	6
18. Cum să ne creștem copiii	8
19. 54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	40
20. 57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an	40

În editura „Sfânta Unire” Blaj

a apărut:

Din viața vechilor creștini 20

Toate aceste broșuri sunt scrise de p. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Statul la sub ocrotirea lui pe copiii soldaților morți în războiul împotriva Rușilor. Di Mareșal Ion Antonescu a hotărât ca Statul Român să la sub ocrotirea lui pe copiii soldaților cari au murit în luptele cu bolșevicii. Pentru aceasta se vor înființa mai multe școli primare cu internat, pentru creșterea acestor orfani. Prima școală de acest fel se va înființa la Curtea de Argeș. Se primesc orfanii de război și fiii de invalizi de război. Inscriverile în această școală se fac până în ziua de 30 Octomvrie 1941. Copiii și însoțitorii lor călătoresc gratuit pe tren, până la această școală.

O vindecare minunată. O întâmplare minunată s'a petrecut la un spital militar din Timișoara. La acest spital a fost adus cu alți răniți soldatul Ion Matei, de loc din Moldova. Acest soldat în luptele dela Odesa, a fost îngropat în pământ de explozia unei ghiulele. După câteva ceasuri a fost desgropat de camarazii săi. Din cauza grozăviei prin care trecuse bietul soldat amușise și surzise. A mai fost apoi și rănit la o mână și la un picior. În zilele acestea se vindecase de rănille avute la mână și la picior, grațiu însă nu-l mai revenise. Soldatul se ruga zinic Preacuratei Fecloare Maria ca să-l ajute. La sfârșitul săptămânii trecute, pe când era la slujba vecerniei, soldatul Ion Matei și a dat seama că începe să audă glasul preotului, iar mai târziu a început să și vorbească. Vindecarea minunată a soldatului a făcut valvă mare în tot orașul.

Minunea sfântului Gennaro. În catedrala din Neapole se păstrează în două cupe sângele sfântului Gennaro. În fiecare an sângele din cupe, deși este uscat, se umezește și se face întocmai ca sângele ce curge din rană. Gazetele din Italia scriu că și în anul acesta minunea sfântului Gennaro s'a repetat. Sângele din cupe s'a umezit și s'a făcut ca sângele proaspăt. A stat așa câteva minute, de l-au putut vedea toți aceia cari au fost de față.

Cum a fost scăpată Odesa. Bolșevicii hotărâseră să arunce în aer o parte din orașul Odesa. Pentru aceasta, înainte de a se retrage, au instalat o mașinărie de explodat, care trebuia să explodeze la orele 3, în noaptea de 17 spre 18 Octomvrie. Un căpitan român a găsit această mașinărie, lângă care se afla 700 kilograme de trotili, un exploziv foarte puternic, atâta cât trebuia ca jumătate orașul să fie aruncat în aer.

Frați buni cu bolșevicii. În Rusia bolșevică numeroase biserici au fost schimbate în hambare, cinematografe și grăduri. Lucrul acesta este de înțeles într-o țară care s'a arătat pe față dușmană a credinței. Într-o țară creștină lucrul acesta este de necrezut. Totuși vestile cari vin dela frații din Ardealul înstrăinat spun că Ungurii au făcut hambare pentru cooperativele ungurești din bisericile ortodoxe române din Gheorgheni și M'ercurea-Ciucului.

Trei omoruri înfiorătoare. La București au fost descoperite în zilele acestea trei omoruri de o grozăvie rară. Într'un loc a fost omorâtă o dansatoare frumoasă, Mimi Prodanovici. Dansatoarea a fost găsită în ca-

mera ei de dormit, sugrumată cu șinorul dela haina cu care era îmbrăcată. Alături, în cealaltă cameră a fost ucisă servitoarea ei, o copilă de 14 ani. Ucigașul n'a furat aproape nimic. — Tot în zilele acestea a fost găsit sugrumată o bătrână bogătașă, doamna Ella Rădulescu. Moarta avea loviturile numeroase pe față și se crede că înainte de a fi omorâtă s'a luptat cu ucigașul. Și aici ucigașul a plecat lăsând ușile și ferestrele încuiate. Se crede că ucigașul ori este un vestit tâlhar ori nu este chiar un om întreg la minte.

Încă un binefăcător al gazetei noastre. Un cetitor al nostru din Tarnu Măgurele, dl Popoviciu Gheorghe, ne trimite 200 Lei în abonament, după ce mai înainte ne trimisese încă 50 Lei, și ne scrie: „Vă trimit 200 Lei, din cari să achitați restul de abonament, pe anul curent și restul pentru calendar și ajutorarea gazetei. Când volu mai putea, Vă volu mai trimite pentru ajutorarea gazetei. Să dea Dumnezeu ca „Unirea Poporului” să fie cât mai mult răspândită și ajutată.” Mulțumim pentru bunele urări și pentru darul făcut. Ne cadă atât de bine când vedem și cetitorii cari ne înțeleg și ne dau tot ajutorul, în vremurile acestea grele.

Un caporal german face 70 de prizonieri bolșevici. În luptele împotriva bolșevicilor, un caporal german a dat dovadă de un sânge rece și curaj nimeritor. Fînd înconjurat de un detașament de soldați bolșevici, vitezul caporal l-a dezarmat pe 70 dintre ei și l-a dus în dozul liniilor germane.

Un cioban își omorâ servitorul într-o pădure. Ciobanul Min Miurea de 33 de ani din comuna Rășinari, pe când se găsea cu oile pe hotarul comunei Găstierța și a luat la bătaie servitorul, un fecior din Râul Sădui. În urma bătăliilor primite servitorul a murit la un canton din pădurea Găstierța. Ucigașul a fugit.

Cea mai bogată localitate în copii din Germania. Localitatea Gross-Arl din Tirol, care are o populație de 2000 locuitori, poate fi socotită ca localitatea cea mai bogată în copii din Germania. Jumătate din locuitorii săi numără mai puțin de 14 ani, existând acolo familii cu câte 15 și 18 copii. Foarte multe mame poartă Crucea de aur, care se dă mamei germane, dacă ea mai mulți de 12 copii și-i și u și foarte bine îngrijit.

Câini de mare folos. În Germania sunt astăzi aproape 3 milioane de câni. Vânzătorii pe care-l a fost acești câni este în vreme de pace de 80 milioane mărci. Cel mai mare folos îl aduc câinii de pază și anume cum 35 milioane mărci. Câni de vânatoare aduc un folos de 20 milioane. Cel din slujba câinilor ferate 5 milioane, câni de poliție 2 milioane, iar

cel din slujba vânilor 1 milion, câni orbilor 1/2 de milion, câni iahămuși la cară cam 1/4 de milion. Mai sunt apoi și câni sportivi și artiști cari încă aduc un folos de 100.000 mărci.

Boale vindecate cu brânză. Un medic din Olanda a făcut constatarea că miroșul de brânză vindecă durerile de cap. Această constatare a făcut-o observând că muncitorii fabricii de brânză din orașul său nu sufer niciodată de dureri de cap. Pe urmă, punându-se pe lucru, a constatat că miroșul de brânză în fapt are proprietatea de a alunga durerile de cap.

Cât sunt de cruțători Bulgarii. Dela Bulgari, cum am arătat de atâtea ori, multe putem învăța. Iată de pildă încă o învățătură. Ministerul Agriculturii din Bulgaria a poruncit ca toți proprietarii de vie să adune sâmburii de struguri și să-l predea Camerelor de Agricultură, cari vor plăti pentru kilogram 4 levi (bani bulgărești). Din sâmburii de struguri se pregătește un ulei minunat și foarte scump. Numai omul și poporul foarte cruțător are viitor!

Câte automobile circula în lume. La începutul anului 1941 circula în lume 45,30 milioane de automobile. Din 1931 până acum numărul automobilelor s'a urcat în America cu numai 13 la sută, pe când la noi în Europa cu 43 la sută.

Bolșevicii au pierdut șase milioane de oameni. O gazetă italiană scrie că bolșevicii au pierdut până acum șase milioane de oameni. — Aceste pierderi nu pot fi înlocuite și Rușii vor trebui până la urmă să facă pace.

Școala de laboranți de pe lângă Institutul de Igienă și Sănătate publică Sibiu, se deschide la 15 Noemvrie 1941. Se primesc candidați bărbați și femei, absolvenți a 4 cl. secundare, sau în lipsa lor, absolvenți ai cursului supraprimar. Cererile însoțite de: 1. Certificat de naștere, 2. Certificat școlar și 3. certificat medical, se vor înainta până la 5 Noemvrie 1941, Direcției Institutului de Igienă și Sănătate Publică Sibiu, Str. Principele Nicolae Nr. 24. Candidații vor fi supuși unui examen de admitere din limba română și matematică și la un examen psihotehnic, pentru cunoașterea aptitudinilor profesionale.

† Dr. Gelu Egry, avocat, fost primar al municipiului Oradea, fost deputat și senator, vicepreședintele general al „Agru”-lui, decorat cu numeroase ordine, a răposat în ziua de 1 Octomvrie 1941 la București. Înormântarea l s'a făcut în 3 Octomvrie în cimitirul Bellu. Il depășește soția, trei copilași, trei surori și mai mulți cumnași și cumnate. F.e.-i țărnă și soară și pomenirea binecuvântată.

Impotriva bolșevicilor luptă aproape toate popoarele Europei. Toate au văzut și recunoscut că bolșevicii sunt dușmanii lui Dumnezeu și ai bisericilor, ai tuturor oamenilor harnici cari au lucrat și și-au câștigat ceva în viață și ai familiilor. De aceea merge toată lumea cu drag împotriva lor. Chipul nostru arată un tren militar, care tocmăi atunci pleacă din gara Hago (Olanda) spre câmpul de luptă din Răsărit.

Badea Nicolae Ințelepiul, advocatul satului Despre armată

N'a uitat badea Nicolae să scrie în cartea sa cea de legi și ceva despre armată.

Pe vremea sa, armata era o fală, căci erau luși pentru armată numai feciorii cei mai voinici și mai sănătoși, cu trupul frumos și bine făcut. De-atunci a rămas și chiuitura aceea:

„Ușurelu-s ca o peană,
Și la trup ca o cătană”.

Erau apoi bine îmbrăcați, mai cu seamă când veneau soldații pe acasă în concediu, sau „la urlab” cum se zicea pe atunci. Fiecare soldat avea un rând de haine pe cari le folosea numai când mergea prin oraș, căci nu era iertat să iese cineva prin oraș cu hainele cu cari a fost la lucru, petecit ori necurățit. Era pe atunci vreme de pace îndelungată, așa că oamenii nu-și aduceau aminte de alt războiu mai apropiat, decât de revoluția din '48, cu Iancu, Axente, Koguth și Behm. Alară de hainele de „spațir” — cum le zicea atunci, — mai avea apoi fiecare fișior „mondurul de paradă”, care — Doamne, — mândru mai era. Cu bumbac scilpicioși, cu tivituri colorate, cu curele lustruite, mănuși albe la „căprari” și la „țilări”, de-și era mai mare dragal să te uiți la ei.

În vremea mai încoace, se vede că erau unii cari murmurau că le duce pe feciori la armată, și poate că asta a îndemnat pe badea Nicolae să scrie în cartea sa cea de legi ceva și despre armată.

— Știți voi ce e armata? — zicea, sau mai bine zis, scria el, ca și cum ar fi avut vântul întreg înaintea ochilor. — Armata e fruntea țării, precum smântâna e fruntea laptelui. Armata pășește țara și avutul cetățenilor. Armata apără pământul țării împotriva dușmanilor cari vreau să-l răpească. Armata e gata să lupte împotriva oricui, care ar îndrăzni să-i calce hotarele și să-i strica obiceiurile.

Care mamă n'are dreptul să fie mândră, dacă fiul ei e soldat, adevărat între fruntașii din țară? Care tată n'are dreptul să doarmă liniștit când știe că fiul său e înarmat și instruit a umbra cu arma, veghează ca să-i apere avutul? Care cinste e mai mare pentru o familie, decât aceea de a lua pe un membru sau mai mulți chiar din ea, ca să-i numeri înire cei mai voinici și mai dragi copii ai țării? Căci doară toți locuitorii țării sunt copiii ei, dar soldații sunt copiii cei mai dragi, căci ei sunt cei mai gata să o slujească și să o apere, chiar cu prețul vieții lor.

Cu câtă fală nu citim noi despre vitejiiile săvârșite de înaintașii noștri pe la Plevna, Gri-vița, apoi pe la Mărășești, Mărăști, Otuz, Ivan-gorod, Prave, Asiago, Drina?

Pentru ce n'ar citi urmașii noștri tot cu aceeași fală și despre vitejiiile noastre, cari suntem soldați în rândul asta de oameni?

Să nu-i pară nimănui rău deci, nici că e soldat, nici că are fii soldați. A fi soldat e o fală, precum e și o datorie. A-ți slui țara și neamul e tot atât de sfântă datorință, ca și a servi familiei tale și binefăcătorilor tăi, și chiar lui Dumnezeu, căci doară după porunca „să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta și din tot sufletul și din toate puterile tale” vine îndată aceea: „Să iubești pe de aproapele tău ca pe tine însuși.” Cine luptă pentru apărarea țării, luptă pentru iubirea de aproapele împotriva dușmanului asupritor și hrăpăreț.

N. Lupu

Acei cetitori, cari nu primesc vreun număr din „Unirea Poporului” ori îl primesc cu mare întârziere, să binevoiască a ne scrie pe o carte postală, care număr nu l-au primit, ca să putem reclama la poștă.

Ciuperci de leac

Sunt multe feluri de ciuperci: unele bune de mâncat, altele veninoase. Pe cele bune le căutăm și pregătim din ele mâncare; de cele veninoase ne ferim, căci veninul din ele ne poate produce moarte.

Sunt câte-va ciuperci, cari se pot întrebuința și pentru vindecarea boalelor. Aceste sunt *Babișele*, *Pufaiul*, și *Cornul secării*.

Babișele, numite *Bureșii de iască* și *Copite*, cresc pe trunchiurile bătrâne ale fagiilor și ale mesteacănilor. Când sunt tinere au culoare gălbuie, mai târziu coaja se întărește și devine alburie. Cresc adăogându-și la fiecare an câte un inel și luând forma unei copite de cal. De aici și numele de copite. Pe fagiul bătrân din Carpați se găsesc copite late chiar și de câte 40-50 cm.

Din ciuperca aceasta se face iasca. Anume se curăță coaja și stratul de deșept al ciupercii. Mierul, care e moale ca bumbacul se taie bucățele și se pune într'un vas cu leșie și cenușe de lemn tare. Pe urmă se scoate și se bate cu ua mai de lemn, apoi se spală în apă curată, se pune să se usuce și iasca e gata.

Această iască se întrebuințează la așăptarea focalui și la aprinderea pipelor. Ca leac se întrebuințează pentru oprirea sângelui. Din iască se fac și inele pantru umflături și bătăături.

Tot un fel de burete de iască este și cel ce crește pe meri, pe pomi și pe sălcii. Acesta se deosebește de cel de pe fagi, că e mai alburie când e tânăr, iar mai târziu devine brun și la urmă negricios. Coaja e tare și sgrăbunțoasă.

La iasca acestui burete se găsește și salpetru, un fel de sare din cauza căreia nu se poate întrebuința așa bine ca cea de fag. Nici nu se plătește în farmacii cu acelaș preț.

Se întrebuințează pe răni. Înainte de a se așeza pe rană, se înmoaie și se spală bine, apoi se usucă.

O altă ciupercă bună de leac este *Pufaiul* sau *Gogoșele*. Se mai numește și *Beștoa porcului*. Crește toamna pe pământ, prin livezi și pe marginea tufișelor. Când e tânără e ca un globuleț moale, alb și aproape lipit de pământ. Mai târziu crește tare și poate ajunge chiar mărimea unui cap de om. Când o atingi cu mâna, îți pare că e o minge de cauciuc. Miezul tânăr e alburie, are gust și miros plăcut și se poate mânca. Dacă îmbătrânește, devine cenușie, cu miros și gust neplăcut, și nu se mai poate mânca.

Din ea se poate face iască foarte bună și se întrebuințează și de leac. E bună pentru oprirea sângelui, în contra scurgerilor din urechi și în contra babelor.

Plugarii din Anglia împărtășie printre albine praful mărunț și negru ca funinginea de iască din ciuperca bătrână, le amestec și le iau mier.

Tot ciupercă bună de leac e și *Cornul secării* sau *Clonșii babei*, cum li mai spun prin unele părți. Trăiește în spicul de secară, sau în fiorile altor paioase sau ierburi. Secara atăcată nu mai dă boabe, ci un fel de coarne, lungi de vre o 3 cm. și îndoită ca un pinten de cocoi.

Aceste coarne sunt bune de leac și farma-

ciștii le plătesc foarte bine. Cuprind însă o materie veninoasă, numită *ergotină*, din cauza aceasta întrebuințarea lor trebuie să se facă cu mare grijă și numai dacă o recomandă doctorii.

Cornul secării se întrebuințează pentru oprirea scurgerilor de sânge, și în contra unor boli lumești. Pentru ușurarea nașterilor anevoioase încă se poate folosi. Timpul întrebuințării trebuie să-l hotărască doctorul, altfel poate pricinui atât moartea mamei cât și a copilului.

Fâina de secară în care se găsește coarne încă e veninoasă. Dacă mâncăm pâine de aceasta, ne îmbolnăvim de *ergotism*, o boală foarte grea, ce se arată sub formă de amețeli, cu dureri mari de cap și toropeală în mușchi. Pe lângă semnele acestea mai poate veni și uscarea mâinilor și a picioarelor. În unele părți ale Germaniei și a Franței, unde se mănâncă multă pâine de secară, în care se găsc și coarne, adeseori se întâmplă că oamenii trăgându-și cismele, le rămâne piciorul în cismă, rupându-se de trup; sau trăgându-și mănușile din mână, le rămân degetele în mănușă.

Ion Popu-Câmpeanu

Malaria

Să ne ferim de țînțari

Malaria, neputând trece dela om la om decât prin sânge și cu sânge dela cel bolnav, sânge care este băgat fie de doctor, fie de țînțari, urmează că malarie este numai în spitalele unde doctorii au lipsă de ea, spre a lecul cu ea bolile de minte de pe urma sifilisului, și malarie este numai unde sunt țînțari, țînțarul „anophel.”

Țînțarul și numai țînțarul anophel este acela care poartă malarie, cum păduchele și numai păduchele poartă tifosul exantematic dela om la om și după cum căinele poartă turbarea dela câine la câine sau dela câine la om.

Vrem, să nu suferim chinul frigurilor de baltă a malariei, trebuie să ne ferim de plăciturile țînțarilor.

De țînțari ne ferim așa cum ne putem și după împrejurări, la câmp seara prin fum, în casele noastre punând pâna de sârmă la ferestre; satul sau orașul este ferit de țînțari distrugându-se toate băltoacele, loc de ciocire al ouălor de țînțari.

Se știe, că țînțarii se nasc în ape. Țînțarii se nasc din ouă de țînțari. Țînțarii își depun ouăle lor în apa caldută a băltoacelor dela marginea râulețelor, din urmele de animale ori din cluberele cu apă lăsată descoperite în curte.

Din ouăle de țînțari les niște viermulești denumiți „larve.” Din larvele de țînțari se nasc țînțarii zbarători.

Malaria este foarte chinătoare pentru omul bolnav și păgubitoare atât omului cât și statului.

Statul a luat și la toate măsurile cari li stau în putere, pentru a distruge țînțarii.

Știut fiind, că țînțarii își depun ouăle în băltoace, în regiunile unde malarie bântule, se obișnuiește să se petrolizeze apele, adevărat să se arunce pe băltoace petrol, care așezându-se pe suprafața apei, larvele — viermuleștii — țînțarilor mor înădușți, ne mai putând lua aer dela suprafața apei acoperite cu petrol, și se mai folosesc și alte mijloace de a distruge larvele țînțarilor și țînțarii.

Dr. Ioan Frățilă

De vânzare 40 jugare pământ à 35.000 Lei
Jugăru la Șolmuș jud. Alba.
Adresa la gazetă. 11 (3-3)

Intrebuințarea porumbului în America

Americanul zice: „dintre toate plantele agricole, porumbul este planta cea mai bine-căpătătoare, pentru că din porumb nu rămâne nimic, care să nu se poată întrebuința”.

Din cocenii de porumb se face hârtie de tipar și hârtie mai ordinară pentru pachete.

Din ciocăli se fac pipe de fumat și se scoate uleiul și materiile miroalitoare care se întrebuințază la fabricarea parfumurilor.

Din folle știuleților de porumb se fabrică coșuri, rogojini, funii și chiar hamuri.

Din boabele de porumb se fac tot felul de preparate și anume:

Din colțșorii semloșei se stoarce uleiul, care se întrebuințază în loc de unt de lemn.

Din partea făinoasă se fabrică: Păsat pe care îl mănâncă cu lapte Turce ce se mănâncă tot cu lapte dulce.

Mămăliguță prăjită pe care o mănâncă cu sirop de porumb.

Spirit pentru vinars.

Scrobeală și clei pentru lipit. Cleiul de pe mărcile postale, timbre și plicuri este făcut din porumb.

Sirop de porumb, care este aproape ca zahărul de dulce. Cu sirop de porumb fac bomboane și prăjituri.

Din cozile boabelor de porumb și din colțșorii după ce au fost storși de ulei se fac turte, care se vând pentru hrana vitelor.

Din porumb, americanii găsesc peste o sută feluri de mâncări, pesmeți, ciăițe, gogoși, turte și altele.

Sfaturi pentru gospodari

Dușmanii porumbului în coșare

Porumbul așezat în coșare este atacat, ciugulit și ros de multe animale, gănganii și mușegășii. Ciorile și vrăbiile, în puterea iernii dau târcoale coșarelor și ciugulesc cât pot a-juge printre lețele coșarelor.

Șoarecii și cloșanii încă fac pagube mari în porumbul din coșare.

Dintre gănganii mai strică cioșe sunt gârgărițele și molii.

Gârgărițele fac găuri în grăunțe și în aceste găuri pun câte un ou. Oul clocește câteva zile și din el iese un vierme mic care crește înăuntrul grăunțelului și se face gârgăriță. Tot la 40 de zile se poate forma o gârgăriță.

Molia pune ouăle în colțșorii grăunțelului. Viermișorul ce iese din ou latră în grăunțe prin colțșor și sspă o gaură în sus. În această gaură se schimbă în păpușă și apoi iese ca molie. Grăunțele atacate de molii nu mai încolțesc când sunt sămănate.

Contra acestor dușmani, ne luptăm cără-țind bine coșarul, să nu rămână în el rămășițe de porumb.

Șoarecii și molii se otrăvesc prin sfu-mări cu sulfură de carbon, care se găsește în stare apoasă și care se schimbă ușor în vapori foarte otrăvitori. Strachiniile cu sulfură de carbon se pune deasupra porumbului. Vaporii fiind mai grei decât aerul se lasă în jos printre știuleți și năbușe toate gănganiiile și alți dușmani ai porumbului, fără să stăce însă grăunțele cari rămân bune atât pentru hrană cât și pentru sămănat

Toți cititorii cari ne scriu sau ne trimit bani sunt rugați să ne arate totdeauna și numărul sub care le merge gazeta, care se află tipărit pe adresă, deasupra, la stânga. Altfel nu vor primi răspunsul decât foarte târziu.

Fel de fel

Pușcăturile de tun și schimbarea vremii

Se știe că bubuiturile de tun fac să se miște aerul de jur împrejur. Totuși nu se poate spune că bombardamentele artileriei și aviației ar schimba vremea. S'au făcut cercetări și în războiul mondial și nu s'a putut găsi nici o legătură între pușcăturile de tun și schimbarea vremii.

În anul trecut vremea a fost destul de schimbăcioasă, dar schimbarea a început încă din 1938 și astfel nu se poate spune că ar fi pricinuită de războiu.

Schimbarea vremii e în legătură cu petele din soare. Acestea influențază vremea și produc schimbări atât de neregulate.

Vârsta soților și numărul copiilor

Ministerul de interne din Japonia a făcut o anchetă asupra celor 10.336 familii mai numeroase din Japonia. Cu această ocazie s'a aflat, că perechile cu cei mai mulți copii, sunt acele în care diferența de vârstă între soți e de 5 ani. Copii se împuținează la diferența de vârstă de 4 și 3 ani. Cele mai multe mame au avut primul copil între 20—25 ani, apoi cele între 15—19 ani. Treizeci și nouă mame au născut înainte de a fi implinit 15 ani și 95 mame au avut ultimul lor copil după ce au implinit vârsta de 50 ani. Familiile cu copii mai mulți se găsesc printre țărani, funcționari și muncitori. O familie are 16 copii, 9 familii 15 copii, 5 familii 14 copii, 274 familii 13 copii, 1083 familii 12 copii, 2936 familii 11 copii și 5983 familii 10 copii.

Cărți nouă

R. Plus S. I. *Credința mea de creștin, traducere de Ion C. Gotea, cu o prefață de Prof. Gh. Ghinea, Deva 1941, editura „Gazeta Hunedorei”. Tip. Românească 1941, 30 pagini de mărimea 21/14 cm., prețul Lei 20*

O cărticică cu adevărat bună A tradus-o un mirean, fiindcă a rămas uimit de frumusețea conținutului ei. Și o recomandă tot un mirean, așa că nu poate spune nimenea că aceștia sunt interesați. Prin pilde frumoase se arată că există Dumnezeu, că ne trebuie credință, că dacă nu putem fi o stea pe ceriu să fim o lampă în casă, că trebuie să facem apostolite. Citiți-o cât mai mulți și cât mai adese ori! Se plătește.

Va apare nu peste mult

„Calendarul dela Blaj” pe anul 1942

Vestim tuturor cititorilor noștri o noutate plăcută. În curând va apare „Calendarul dela Blaj” pe 1942. Prietenii acestei foi și vechii cititori ai calendarului să fie numai cu răbdare, căci calendarul va fi gata nu peste mult. Cuprinsul lui va fi mai bogat ca în alți ani, cu multe lucruri interesante și frumoase. În curând vom publica și prețurile și condițiile în cari se pot face comenziile de calendare.

Protopop Aurel Huțu, Șuncuiuș Am reclamat la poștă, pentru că nu vă merge exemplarele toate și regulat. Ni s'a răspuns că nu sunt bine pachetate. De atunci le pachetăm în hârtie, și am dat ordin să se lege bine cu sfoară. Binevoii a ne răspunde dacă adresa pe care vă trimitem gazetele este bună, ori greșită și dacă, după reclamația noastră, vă sosesc gazetele regulat ori ba. Cum să adresăm pachetul, la gau Fimiș ori Ioaniș? Poate de aceea nu vă merge regulat, că nu e bine adresată. Oficiul poștal e Fimiș, Ga Ioaniș. Noi cum să adresăm?

Păr. I. Ciumașiu 4077. Am primit în 2 Sept. Lei 200, sunteți achitat pe anul 1941.

P. Crișan 3232. Am primit suma de Lei 675.

Colceriu I. 6042 Am primit toți banii cari la trimis, sunteți achitat pe 1941 și ați achitat 100 Lei pe anul 1942.

Silvia Coroiu 4566. Ați fost sistat cu luna Octombrie 1941. Dacă voți să o mai abonați trebuie să achitați încă 2 luni până la 31 Dec 1941, în total 34 Lei.

Sava Ioan 6314. Gazeta vă merge din nou din 1 Noembrie 1941. Mai restăți pe 1941 cu 35 Lei, fiindcă provocarea a fost făcută numai până la 1 Oct. 1941.

Pap Nicolae 6166. Am primit 200 Lei, nu mai aveți nici o restanță.

Pr. Alex. Ciurdaru, Vintire Nu am aflat încă publicat în „Unirea” și „Unirea Poporului” anul despre văduva care ar dori să intre în serviciu la familie intelectuală.

Pr. A. Fratur. Veneția de jos Am primit cei 50 Lei, însă nu alăturați în plic, după cum ne scrieți, ci prin mandat poștal.

Ioan Moldovan 3649. Am primit Lei 125. Sunteți achitat și pe 1942.

Chitam cu mulțumită următoarele sume: Pr. Alecs. Pop 8395, 8396, 8397 și 8398, Lei 40. Pr. Petru Chețan câte 150 Lei pentru următorii numeri: 5572, 5573, 5641, 5902, 1355; câte 125 Lei următorii numeri: 10.050, 10.052, 10.053, 10.054, 10.055, 10.056, 10.057, 10.058, 10.059, 10.060, 10.061, 10.062, 10.063, 10.064, 10.067, 10.069, 10.070, 10.071 și 10.072; câte 25 Lei următorii numeri: 10.049, 10.051, 10.065, 10.066, 10.068, 10.073, 10.074. nrul 7606 Lei 50 și nrul 6295 Lei 400. Bogă Dumitru 10.636 Lei 100, I. Prie din Dos 6937 Lei 210, Mihai Mărtinescu 9658, 9659, 9660 Lei 600, V. Bocu 595 Lei 325, I. Borboș 7947 Lei 100, Haiduc Lăghiu 8718 Lei 100, Gh. Roman 7832 Lei 150, Hanca N. 995 Lei 200.

S. Bogdan 2454 Lei 200, Pr. I. Fizița C. 280, Lei 2000, Săbău I. 9440 Lei 100, Sandu I. 7413 Lei 200, Gh. Suba 9063 Lei 100, Văd. L. Pop 6252 Lei 200, Bica S. 10.670 Lei 75, I. Popa 9609 Lei 200, Pr. S. Miclea pentru numerii: 8978, 8987, 8988, 8989, 8990, 8991, 8995, 8996, 8999, 9066, 9067, 9085, 9400, 9606, 9607, câte 25 Lei și C. 61 Lei 75. Bumbea N. 5022 Lei 200, Oprea T. 6253 Lei 440, Libr. Arieșul Lei 383, Șancu Ș. 10.672 Lei 50, I. Jura 1262 Lei 200, Direcțiunea Liceului Beiuș Lei 475, Gh. Grecu Lei 600 pentru numerii 9840, 9843, 9844, 9845, 9846, 9847, 9848, Oniga L, 5797 Lei 150, Pinteș V. 5050 Lei 550, M. Tauber 29 Lei 200, pr. Isp. Moldovan Lei 1200, pentru numerii: 7437, 7438, 8573, 8619, 7439 și 7440, Herțeg V. 8124 Lei 200, I. Grosu Tabăcar 2555 Lei 455, Dumitru Mănăstireanu 6656 Lei 200, A. Nicoară 5829 Lei 475, Pr. T. Olteanu nrul 242 Lei 175, 8564 și 8570 câte 160 Lei, 8572 Lei 25, Roșca E. 4642 Lei 615, Șușorean A 1708 Lei 410, Hopârtean Gh. 1339 Lei 440, Oniga Șt. 5290 Lei 590, V. Moraru 3710 Lei 150.

Pop Crișan 5635 Lei 525, Bancen Andr. 1869 Lei 500, Petru Popa 6265 Lei 250, Iosif D. Danu 4511 Lei 500, Turjan I. 3023 Lei 200, M. Filipescu 3021 Lei 475, Moldovan I. 1484 Lei 100, T. Avram 1300 Lei 200, M. Popovici 7014 Lei 160, Drulea Gh. 7008 Lei 200, N. Berineamțu 2654 Lei 915, Ignat Bancen 2099 Lei 1360, T. Chiluițiu 10.274 Lei 100, Gh. Vențel 2685 Lei 570, A. Bucșa 3742 Lei 1000, Barcurescu I. 10.619, 10.622, 10.623 Lei 345 Of. Par. Turda Veche 4567 Lei 465, Hotica V. 1402 Lei 350, Rodean A. 6246 Lei 475, Roșca P. 2389 Lei 1415, Maier N. 8536 Lei 250.

Nu este Român
cine nu semnează la
Imprumutul Reîntregirii!